TERENTIUS
Österreich (Wien), 1452 Seite 67r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1795
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner), Bibliothek

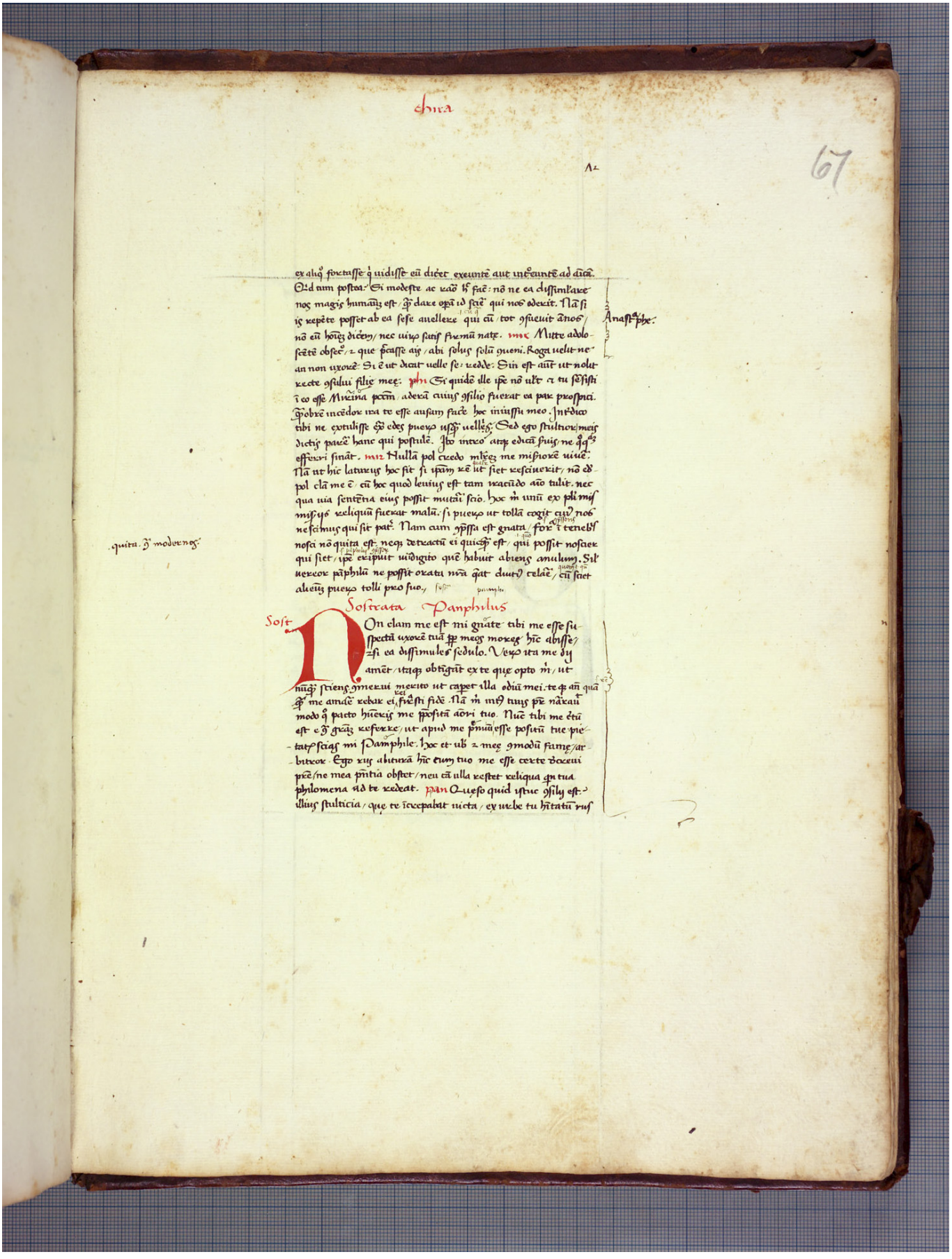

ex aliq̄ fortasse q̄ uidisse eū dicet exeuntē aut introeuntē ad aīcā.
Qd tum postea. Si modeste ac raō h̄ fac̄: nō ne ea dissimlare
nos magis humanū est / q̄ dare opā id scie qui nos oderit. Nā si
is repēte posset ab ea sese auellere qui cū / tot ꝯsueuit ānos / Anast. phe.
nō eū hoīez dicēm / nec uirꝫ satis firmū natę. mir Mitte adolo-
scētē obsecro / ꝛ que p̄casse ais / abi solus solū ꝯueni. Roga uelit ne
an non uxorē. Si ē ut dicat uelle se: redde. Sin est aūt ut nolit
recte ꝯsului filię meę. phi Si quidē ille ipe nō ult ꝛ tu sēsisti
ī eo esse Mirina pcm̄ / aderā cuius ꝯsilio fuerat ea par prospici.
q̄obrē incēdor ira te esse ausam facē hoc iniussu meo. Intēdico
tibi ne extulisse ex edes puerꝫ usq̄ uelles. Sed ego stultior meis
dictis parēre hanc qui postulē. Ibo intro atq̄ edicā suis / ne q̄q̄
efferri sināt. mir Nullā pol credo mlrez me misiorē uiuē.
Nā ut hic laturus hoc sit si ipam rē ut siet rescinerit / nō ed
pol clā me ē / cū hoc quod leuius est tam iracūdo aīo tulit. nec
qua uia sentētia eius possit mutari scio. hoc m̄ unū ex pli mis
misiis reliquū fuerat malū. si puerꝫ ut tollā cogit cui nos
nescimus qui sit pat. Nam cum ꝯpssa est gnata / for ī tenebris
nosci nō quita est. neq̄ detractū ei quicq̄ est / qui possit noscier
qui siet / ipe eripuit uidigito quē habuit abiens anulum. Sil
uereor pāphilū ne possit orata nr̄a q̄at diutꝰ celare / cū sciet
alieū puerꝫ tolli pro suo. sost pamphi

quita. ꝯ modernos

Sostrata Panphilus

Sost

Non clam me est mi gnate tibi me esse su-
spectā uxorē tuā ꝑ meos mores hic abisse /
ꝛ si ea dissimules sedulo. Verꝫ ita me dy
amēt / itaq̄ obtigāt ex te quę opto m̄ / ut
nūq̄ sciens ꝯmerui merito ut caperet illa odiū mei. te q̄ aīn quā
q̄ me amare rebar ei rei fresti fidē. Nā m̄ intꝰ tuus pr̄ narrauit
modo q̄ pacto hūeris me ꝑpositā aōri tuo. Nūc tibi me ctū
est e ꝯ grāz referre / ut apud me pmiū esse positū tue pie-
tatꝭ scias mi Pamphile. hoc et ub ꝛ meę ꝯmodū famę / ar-
bitror. Ego rus abiturā hic cum tuo me esse certe dicerui
pr̄e / ne mea pntia obstet / neu cā ulla restet reliqua q̄ tua
philomena ad te redeat. pan Queso quid istuc ꝯsily est.
illius stulticia / quę te īcrepabat uicta / ex urbe tu hītatū rus